

Un fantasma recorre Benidorm

Francisco Camps, acompanyat del vice-president Gerardo Camps, de la consellera de Turisme, Angélica Such –tots dos benidormers–, i de l'alcalde, Pérez Fenoll. Darrere del tot, a la dreta, José Bañuls.

El PP ha perdut la majoria absoluta que tenia a Benidorm des del 1991, quan Zaplana accedí a l'alcaldia gràcies a una trànsfuga. Ara, la decisió del popular José Bañuls d'abandonar el grup i esdevenir independent neguiteja els populars. És ell qui desfà l'empat a 12 regidors entre PP i PSPV-PSOE.

Estiu és sinònim de safareig. De safareig futbolístic, és clar: On jugarà aquest? Qui fitxarà aquell altre?... Enguany, a la turística Benidorm, estiu també és sinònim de safareig polític: el PP es mantindrà a l'alcaldia que ocupa de fa vora 18 anys? Hi haurà revenja socialista i el PSPV-PSOE recuperarà la vara de comandament gràcies a un trànsfuga, el *modus operandi* amb què Eduardo Zaplana va tocar poder per primera vegada?

José Bañuls –Pepe per als amics, “un xic del poble, de tota la vida”– ha deixat el PP sense la majoria absoluta de què gaudia des que la socialista Maruja Sánchez va transfigurar el municipi en

trampolí a la presidència de la Generalitat Valenciana. Zaplana, de fet, fou un alcalde efímer: del novembre del 1991 fins al 1995, quan entrà a Palau de bracet del desaparegut Vicente González Lizondo.

Durant molts anys, Benidorm va ser la terra mítica del PP, l'epicentre del *way of live* zaplanista. Qui més tard esdevingué ministre i avui exerceix de delegat de Telefónica a Europa encara controla l'agrupació municipal, presidida per Gema Amor. En detriment, a més, de l'ex-cunyada Ángela Barceló, filla de l'etern senador Miguel Barceló, qui va empenyar Zaplana a la piscina política. El de Cartagena ja era a la vora, però fou Barceló qui, de cop, l'hi llançà de cap.

A la internacionalíssima Benidorm –70.000 habitants censats, una població flotant de 150.000 persones i habitada a l'estiu per més de 300.000–, la política local és a mans d'unes poques famílies. Els Barceló, els Amor, els Pajín... Al poble antic, el rovell de l'ou de la megaciutat actual, tothom els coneix.

És per això, perquè al PP saben que Pepe tenia la seua colla de seguidors, que els conservadors van incloure'l a la candidatura municipal del 2007. El 2003, la Iniciativa per Benidorm que encapçalava Bañuls –en coalició amb el Bloc Nacionalista Valencià–, havia obtingut el 3,45% dels vots, un percentatge no gens negligible. Els estira-i-arronsa entre zaplanistes, campistes i etcètera recomanaven d'unir esforços, no fora cas que les desavinences públiques passaren factura. Al remat, els populars van superar d'un 5,4% els socialistes, i obtingueren el regidor número 25, el del desempat.

Però avui aquesta acta és absolutament en l'aire. El 25 de maig José Bañuls va abandonar les seues responsabilitats a l'àrea de Mobilitat, Seguretat Ciutadana i Joventut, i un mes després, a la diada de Sant Joan, ha botat foc als papers del seu matrimoni amb el PP. Ara només preveu tenir-hi relacions esporàdiques... Ha dit que donarà suport a “tot allò que”, a parer seu, “beneficie Benidorm”, cosa que inclou, per tant, possibles coincidències amb el PSPV-PSOE. Ni les converses amb la seu del PP valencià ni tampoc la reunió de fa quinze dies amb el primer edil, Manuel Pérez Fenoll, no han servit de res: Bañuls opina que el consistori cal gestionar-lo d'una altra manera, per bé que afirma que no té l'“objectiu” de plantejar una moció de censura.

La decisió de l'edil podria tenir relació amb l'empresari de la construcció i de la comunicació Leopoldo Bernabéu, a qui el consistori deu més de 500.000 euros i que darrerament no ha estat agraciats amb cap concurs municipal. Ni les obres del Pla E ni l'explotació de l'estació d'autobusos ni tampoc el PAI del Pla de l'Armanello, l'únic reducte d'horta lliure de ciment... Una zona que edificarà el totpoderós Enrique Ortiz i en què la família Bañuls té terrenys diversos de fa molts anys, motiu pel qual s'hi sent molt lligada. No debades, el regidor en qüestió –que un dia va liderar les Noves Generacions locals– va oposar-se notòriament a aquesta urbanització.

El cor contra el cap. Als socialistes els sobren ganes de destronar el PP, sobretot quan miren el reguitzell de cadàvers que els populars han deixat estesos pel camí. L'últim any, Dénia, Calp, la Vila Joiosa i la Vall de Laguar –poblacions de la Marina, totes– han passat de tenir alcalde socialista a ser governades pel PP, gràcies a quatre mocions de censura. En el cas de Calp, el PP va cedir l'alcaldia al nacionalista Ximo Tur, malgrat el vot en contra de l'altra regidora del Bloc. En el de Dénia, els socialistes van patir un episodi de transfuguisme.

Agustín Navarro, portaveu del grup socialista a Benidorm, ha matisat que el seu partit “aspira a garantir la governabilitat de l'oposició estant”. Quan li pregunten per una hipotètica moció de censura, però, Navarro no vol “aventurar res”, ho considera “una qüestió que para molt lluny”. “No parle de futuribles”, diu. De fet, el portaveu a la Diputació d'Alacant, Antonio Amorós, considera “trencat el pacte antitransfuguisme”.

En qualsevol cas, la secretària d'organització del PSPV-PSOE, Elena Martín, s'ha afanyat a tancar portes. Alacantina de naixement i elevada al número 3 del partit per la benidormera Leire Pajín, Martín ha promès que, del seu partit, “el PP tan sols trobarà col·laboració democràtica, tot just allò que manca al PP”.

A la família Pajín no li fa el pes Agustín Navarro, a qui volen substituir als comicis del 2011. Si accedira a l'alcaldia, aquest seria el candidat natural, i és això que volen evitar José María Pajín i la seua esposa, Maite Iraola. La seua filla, secretària d'organització del PSOE estatal, no vol de cap manera que el seu nom s'associe a una moció de censura. El secretari general del PSPV, Jorge Alarte, tampoc.

Comptat i debatut, la moció podria esdevenir un bumerang. Mentre a les estatals i europees del 2004 la distància entre PP i PSOE va ser d'un 1% i un 7%, respectivament, el 2008 i 2009 el diferencial ha passat a ser de 9 i 13 punts. El vent bufa en contra, doncs, i una censura no faria sinó generar rebuig.

El fantasma de Maruja Sánchez –que algun mèdiu diu haver vist fugaçment de bracet de Zaplana– sembla que passeja aquests dies per Benidorm. Una altra cosa és que es manifeste plenament.

Víctor Maceda

El dit a l'ull, el dit a la nafra

Aquest dimarts, 7 de juliol, el PP valencià celebra a Alaquàs –el municipi d'on és alcalde el líder de l'oposició, Jorge Alarte– un acte d'homenatge als 144 portaveus municipals dels 210 ajuntaments en què els populars són a l'oposició i on ara fa un mes, el 7J, van superar el PSPV-PSOE.

Al PP valencià tenen un somni. Com que la realitat de les urnes sempre supera les seues expectatives més optimistes, com que no coneixen el significat de l'expressió *sostre electoral* ni que l'1 i el 2 del partit estiguen imputats per un presumpte episodi de corrupció, s'han marcat un repte, una fita que els sembla infinitament més accessible que no la proclamada un dia per Martin Luther King. Aquell agost del 1963, Barack Hussein Obama acabava de fer dos anys, encara en tardà 45 a trepitjar la Casa Blanca com a president. Una autèntica eternitat en comparació amb l'objectiu que es proposen ara els populars valencians: governar tots aquells municipis on no ho fan però on el 7 de juny, als comicis europeus de fa un mes, van vèncer als socialistes.

Els populars manen a 332 de les 542 poblacions valencianes. De les 210 on són a l'oposició –en alguns casos, tot i tenir-hi més regidors–, el 7J van guanyar a 144. Els socialistes, en aquesta darrera elecció, tan sols han estat els més votats a 98 municipis –el 18% del total–, per bé que la suma demogràfica de tots ells ofereix una dada encara més esfereïdora: aquests 98 municipis no representen ni el 5% dels 5.100.000 habitants del país.

La culminació del somni dels conservadors seria que d'ací a un temps aterraren a les comarques valencianes investigadors de National Geographic, a fi d'analitzar els rastres dels indrets on algun dia va governar el PSPV-PSOE. “Volem una Comunitat popular, una Co-

munitat completament blava”, clamava la setmana passada la vice-secretària de comunicació del PP valencià, Marta Torrado, a la conferència de premsa on va anunciar la celebració d'un acte d'homenatge als portaveus del partit que són a l'oposició... Un esdeveniment que tindrà com a seu la ciutat d'Alaquàs, d'on és alcalde Jorge Alarte, cap del socialisme valencià. “Si no és capaç d'aconseguir la confiança dels seus veïns, com pot aspirar a aconseguir la dels valencians?”, es pregunta Torrado.

Serà dimarts vinent, diada de Sant Fermí, just un mes després de la victòria europea. Dissabte passat, 27 de juny, el PP ja va celebrar l'èxit a Fira València, en aquest cas amb la presència del líder estatal, Mariano Rajoy, i com a mostra d'agraïment als 20.000 interventors i apoderats que van dedicar el diumenge 7 de juny a treballar pel projecte popular.

De míting en míting, de celebració en celebració, el PP de Francisco Camps i Ricardo Costa aferma el seu poder absolut. No els falten motius per a l'alegria: el 7J van superar el PSPV-PSOE a 57 de les 59 poblacions que ultrapassen els 20.000 habitants. Les excepcions a la regla van ser Alcoi i Quart de Poblet.

En efecte, la majoria de municipis on s'imposen els socialistes valencians pertanyen a àrees rurals despoblades. Vallibona, Lluçena, Sant Pere d'Albaida, la Vall d'Ebo, Benimassot... Llocs on al PP també somien que un dia investigaran els de National Geographic.

L'elecció d'Alaquàs no és, òbviament,